

Redactioneel

De zomermaanden zijn voorbij, het collegejaar werd ingezet. Inschrijvingen, introducties, lessenroosters organiseren, colleges voorbereiden, intakegesprekken, onderzoekstaken, projecten organiseren, u bent er wellicht volop mee bezig. Naar goede traditie tracht het *Tijdschrift voor Hoger Onderwijs* daarbij te inspireren door verslag uit te brengen over onderwijsonderzoek en mogelijk interessante naslagwerken te bespreken.

In dit nummer maakt u eerst kennis met het standpunt van *Bisschop Boele*, dat een reactie biedt op het pleidooi van Borgdorff (*TvHO*, 2009/4) voor artistiek onderzoek in het hoger kunstonderwijs. Bisschop Boele daarentegen, wenst te stellen dat kunstonderwijs zich breed moet richten op onderzoek, waarvan artistiek onderzoek een onderdeel kan zijn, maar niet het enige. Hoewel verschillend, is het kunstonderwijs niet fundamenteel 'anders' dan andere onderwijsvormen binnen het hoger onderwijs. Meer zelfs, artisticeit is niet per definitie de essentie van kunstonderwijs. Een eenzijdige gerichtheid op artistiek onderzoek zou de diversiteit van beroepsrollen en mogelijke vormen van onderzoek binnen kunstonderwijs tekortdoen.

In de tweede bijdrage doen *Van Benthum en De Jong* verslag over onderzoek naar de percepties van studenten en studieloopbaanbegeleiders betreffende de inzet van persoonlijke ontwikkelingsplannen, kortweg POP's, als gereedschap voor studieloopbaanbegeleiding. Vanuit de vaststelling dat het schrijven van dit POP door menig student als negatief ervaren wordt, zoeken Van Benthum en De Jong naar verklaringen voor deze vaststelling. Deze bevindingen leiden tot een reeks van verbeterpunten, waarbij de 'persoonlijke' invulling van het POP extra nadruk krijgt.

In het derde artikel wordt door *Polder en Baten* gezocht naar verklaringen voor hoog en laag rendement van scholen. Te veel studenten behalen geen diploma en vallen uit in het hoger onderwijs. Deze vaststelling inspireerde de Nederlandse Inspectie van het Onderwijs tot onderzoek bij colleges van bestuur en vertegenwoordigers van opleidingen in universiteiten en hogescholen, om oorzaken van deze uitval te vinden. Opvallend is dat alle colleges in het onderzoek de behoefte aan een gericht beleid voor hoger onderwijsrendement ervaren. Indien het integraal wordt benaderd, lijkt dit beleid eveneens het onderscheid te maken tussen scholen met lage en scholen met hoge opbrengsten (dat wil zetten lage uitval en hoog diplomarendement).

Niet los te koppelen van dit rendement is het accreditatiestelsel voor opleidingen in het hoger onderwijs. *Wijgh en Bonte* onderzoeken het functioneren van het nieuwe accreditatiestelsel via een aantal pilots in Nederlandse en Vlaamse onderwijsinstellingen. Algemeen wordt vastgesteld dat het nieuwe systeem beantwoordt aan de wensen en operationeel kan zijn. Twee aandachtspunten zijn de beoogde verminderde accreditatielast – die niet werd ervaren – en het verstrekken van vergelijkbare informatie over de kwaliteit van de opleidingen.

Genoemde artikelen tonen aan dat goed onderwijsbestuur essentieel is om kwaliteit van onderwijs te waarborgen. Een boek dat in dit kader relevant kan zijn, is *Goed onderwijsbestuur* dat werd samengesteld door Janssens en Noorlander als redacteurs. *De Boer* las het boek voor ons en beschrijft zijn leeservaringen en opinies bij de standpunten die worden ingenomen door de verschillende auteurs.

Indien universitair onderwijs specifiek uw (onderzoeks)interesse vormt, zal het boek *A chance for European universities. Or: Avoiding the Looming University Crisis in Europe* van Ritzen u boeien. *Noorda* vat Ritzen's kernideeën samen, die beschrijven dat Europese universiteiten beter kunnen presteren en hoe ze dat moeten doen, en formuleert impressies betreffende dit boek.